

Dermed være ikke sagt, at vi ikke vil have motorvejene, men på nuværende tidspunkt har vi ikke pengene. Vi kan ikke være det bekendt. Staten er insolvent. Vi kan ikke være bekendt, at vi bliver ved med at bruge så mange penge på anlægsaktiviteter.

Det andet forslag er ændringsforslaget fra SF omkring Det Kgl. Teater og de aftaler, der er truffet om, at man nu skal vælte ekstra mange millioner skattekrone ud på Det Kgl. Teater. Det ændringsforslag vil vi også støtte.

Så har partiet Venstre stillet en række ændringsforslag, og ganske mange, 28 af dem, er begæret til afstemning. Det vil være sådan, at de 27 af de 28 vil modtage Fremskridtspartiets jastemme, mens et enkelt af Venstres ændringsforslag vil vi stemme nej til.

Finansministeren har jo stillet ganske mange ændringsforslag, og vi kan se frem til, at vi ikke skal stemme om dem alle sammen. Der er kun 7 af dem, der vil blive begæret afstemning om, og af dem vil vi stemme ja til de 3 og nej til de 4.

Så har Enhedslisten en stribe ændringsforslag, og af dem er der 5, der kommer til afstemning. Der er ingen af dem, der har fundet sympati hos os. Vi vil stemme nej til samtlige 5.

Dansk Folkeparti har ikke fremsat nogen ændringsforslag, og derfor kommer vi heller ikke til at skulle stemme om nogen af de ændringsforslag.

Når vi i dag skal vurdere den finanslovaftale, der foreligger, så har vi jo selvfølgelig studeret lidt på de elementer, som regeringen og Det Konservative Folkeparti i deres fælles visdom har fundet ud af der skal foretages ændringer af. Man kan – hvis man er lidt firkantet – i dag konstatere, at Det Konservative Folkeparti har formået at ændre på mindre end 1 pct. af statens samlede budget. Så er konklusionen for mig den, at Det Konservative Folkeparti bakker op om mere end 99 pct. af den politik, som den siddende regering står for. For hvis det ikke var tilfældet, så havde man vel sørget for at få langt flere ændringer indført i den finanslovaftale.

Det bedrøver mig også, hvis partiet Venstre i morgen vælger at stemme ja til finansloven, for det betyder, at også partiet Venstre støtter over 99 pct. af den økonomiske politik, den siddende regering står for.

Det sætter jo tingene lidt i perspektiv, Høje Folkeing. For det gør jo, at når vi i Fremskridtspartiet har vores ønsker og ændringer til finansloven, så kan man dér konstatere, at der er en markant forskel. Venstre og Det Konservative

Folkeparti afgiver rundt omkring i forsamlingshusene løfter om, hvad de vil gøre her i Folketinget, men når vi når frem til snorene, når man når frem til at skulle stemme om tingene, så viser det sig altså, at man for mere end 99 pct.s vedkommende er fuldstændig enig med den siddende regering.

Større er forskellen altså ikke. Der er min-sandten trængsel på midten i dansk politik. Det er ikke en trængsel, vi deltager i.

Vi synes også, det er flovt, når man ser på ambitionsniveauet for de elementer, der er i selve finanslovaftalen, og som har udmøntet sig i ændringsforslag. Tager vi et område som flygtningeområdet, erkender alle i dag, at skruen er drejet over gevind. Det er en velfærdsgavebod, vi stiller til rådighed for folk, der kommer rejssende hertil fra den ganske verden. Dér er vi nødt til at rydde lidt op på hylderne. Det er nødvendigt af økonomiske grunde, men også ud fra en rimelighedsbetragtning, at vi ikke er så gavmilde længere.

På finansloven er man i dag i stand til at aflæse i størrelsesordenen små 7½ mia. kr. af de udgifter, vi har på udlændingeområdet. Men det er jo langtfra et dækkende billede. For al den bistandshjælp, der bliver udbetalt, udgifter til modersmålsundervisning i folkeskolen osv., arbejdsløshedsunderstøttelse for nogle enkelte – alle de udgifter er ikke konteret, så man kan aflæse, at det er udlændinge, de går til. De er konteret helt andre steder. Og derfor er det ikke 7½ mia. kr., men nærmere 18 mia. kr., de danske skatteydere om året betaler for, at vi har så mange udlændinge boende her i landet.

Nu har man vist vilje, nu har man vist samfundssind. Nu vil man spare, ja man vil spare 0,1 mia. kr. Det er simpelt hen så pinligt, at det slet ikke tåler at blive brugt som et egentligt argument for, at nu vil man se på de udlændingudgifter, der er. I betragtning af at ganske mange af de bosniere, der bor her i øjeblikket, forhåbentlig skal rejse hjem til det land, de kommer fra, hvor der nu ikke længere er krig, men er kommet fred, ja så er det jo pinligt, at man ikke evner at spare mere end sølle 0,1 mia. kr. ud af 18 mia. kr. på det store udlændingeområde.

Det er et af de steder, hvor vi mener at Det Konservative Folkeparti slet slet ikke har sammenhæng mellem, hvad man fremfører af synspunkter på udlændingeområdet, og så hvad man formår, når det drejer sig om at lave finanslovaftaler.